

Kontext: Už od roku 1970 požadovali pacienti více informací o léčivech, nechtěli být odkázáni pouze na informace od jejich lékaře. V dnešní době jsou pacienti informováni jako nikdy předtím o jejich nemoci a dostupné léčbě, je to důsledek dostupnosti velkého množství informací především na internetu. Původní rolí lékárníků bylo informovat a poskytovat léky veřejnosti. Aktuálně je však jejich role jiná a zahrnuje i další činnosti jako je například management předpisovaných léčiv, prezentace zdraví a samozřejmě poskytují odborný a profesionální servis svým zákazníkům. Vzhledem k tomu, že v této oblasti neexistuje doposud žádný relevantní výzkum zaměřený na skupinu řeckých pacientů, pomůže tento pilotní výzkum vyplnit tuto mezeru zjištěním, jaké konkrétní informace o léčivech chtějí řečtí pacienti znát. Průzkum probíhal v několika řeckých lékárnách.

Metody: Pro tuto práci byla zvolena kvantitativní metoda výzkumu. Pomocí dotazníku byly zachyceny názory zúčastněných pacientů na informace, které obdrželi od lékárníka, ohodnocení jejich užitečnosti a zároveň zda zákazník potřeboval dohledávat některé další informace sám. Průzkumu se zúčastnilo celkem 38 pacientů z Atén.

Výsledek: Průměrný věk účastníků byl 60 let. Polovina z nich byla mužského pohlaví. Většina účastníků (31,6%) dokončila střední vzdělání, 26,3% potvrdilo, že nejvyšším dosaženým vzděláním je základní škola a celých 23,7% nedokončilo ani základní školu. Polovina dotazovaných byla v důchodu a 31,6% bylo nezaměstnaných. Průměrný počet léků, které užívá každý jeden respondent, bylo 2, maximum však bylo 5 medikamentů za den. Většina pacientů potvrdila, že dostávají předpis na léky pravidelně (78,9%). Zároveň také většina dostává takový předpis na měsíční bázi a 31,6% jej dostává každé tři měsíce. Navíc většina těchto pacientů požaduje informace o dávkování a vedlejších efektech, ale celých 84,2% z nich se nedotazuje, jaký druh léku jim byl lékařem předepsán a 86,8% požadovalo po lékárníkovi informaci o správném dávkování. Okolo poloviny účastníků (52,6%) uvedlo, že chtějí vědět i o vedlejších účincích léků, které užívají. Skoro žádného z respondentů (92,1%) nezajímala informace o indikaci s ostatními medikamenty. O něco méně respondentů (84,2%) potvrdilo, že informace poskytnuté lékárníkem shledávají dostatečnými, ale 60,5% si i přesto vyhledává o lécích další informace. Zhruba polovina pacientů (52,2%) uvedla, že neznají název léku, za to jsou plně obeznámeni se svým onemocněním, obalem léku a dávkováním. Účastníci s vyšším dosaženým vzděláním hledali doplňující informace ztelně více než lidé se vzděláním nižším (p-hodnota < 0.05). Respondenti, kteří byli již v důchodu se spíše než ostatní dotazovali svého lékárníka na dávkování a kdy je nutné přijít pro nové léky (p-hodnota < 0.05).

Závěr: Většina účastníku požadovalo, aby je jejich lékárník seznámil s dávkováním, vedlejšími účinky léčiv a kdy si přijít pro nové balení léků. Zároveň potvrdili, že se nezeptali na informaci, jaký lék jim byl jejich lékařem předepsán a zda je pro jejich nemoc vhodný. Navíc nemají zájem o informace ohledně indikace s ostatními léčivy, či zda je daný lék značkový či nikoli. Velká většina respondentů uvedla, že informace poskytované lékárníkem byly dostačující.